

лежда. Американскитѣ комиссари влѣзохъ въ конференция съ английския адмиралъ на острова на Щатитѣ, срѣщу Амбая. Адмиралътъ направи предложенье щото Щатитѣ да са повърнатъ на своитѣ длѣжности; предложеньето са придружи отъ едно неопредѣлено общанье да са разгледатъ новитѣ акти, които са станжли причина да са тѣжи народа. Американцитѣ отговорихъ на туй предложенье съ рѣшителность. Тѣ казахъ че отъ тѣхъ не може вече да са чака понапрѣшната покорность; че отъ какъ волски претърпѣхъ, тѣ са принудени да са избавятъ отъ поттисничествата на туй правителство; че тѣхното прогласяванье на независимостта е прието отъ всички колонии, че даже не е въ рѣката на конгресса да унищожи туй прогласяванье; че на Великобритания остава само да води съ тѣхъ преговори, както съ всѣки други свободенъ народъ. Този студенъ и постояненъ знакъ на непокорность и на сила у Американцитѣ са потвърди отъ конгресса. Тойзи конгрессъ на 17 Септемврия 1776 година публикува раппорта на своитѣ комисари, като удобряваше рѣчитѣ и постѣжката имъ. Сега оставаше щото туй рѣшенье да са поддържи съ орѣжье въ рѣцѣ и да са освѣти съ побѣда.

Но до тогазъ работитѣ йоще не бѣхъ зели този видъ. Войната не бѣше твърдѣ честита за Американцитѣ. Най-напредъ тѣ са отличавъ въ смѣла работа, като предприехъ завоеваньето на Канада. Тѣзи страна щѣше да ги запази отъ нападенье отъ къмъ сѣверната граница и щѣше да лиши Англичанитѣ отъ главна точка за опирашье на сушата. Генералъ Монгошери